

[AM2023.02.14Ø]

**Retten i Glostrups DOM - 19. oktober 2021 - B4-2577/2021 -
0700-76407-00030-20**

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født april 1978

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 26. februar 2021.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

straffelovens § 289a, stk. 1, jf. § 81d, stk. 2, jf. stk. 1,

ved den 12. maj 2020, som direktør og reel ejer af selskabet *Virksomhed*, CVR ..., *Adresse* i Ballerup, med forsæt til at skaffe sig selv eller andre uberettiget vinding, ved indgivelse af anmodning om udbetaling af tilskud eller støtte fra danske myndigheder, at have afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, idet tiltalte ansøgte Erhvervsstyrelsen om lønkompensation for *Vidne1*, i perioden fra den 9. marts 2020 til den 8. juni 2020, i hvilken forbindelse tiltalte urigtigt angav, at *Vidne1* der var ansat i selskabet, var hjemsendt med løn uden at arbejde, uagtet *Vidne1* fortsatte med at arbejde for selskabet i hjemsendelsesperioden, alt hvorved tiltalte bestemte Erhvervsstyrelsen til at udbetale 90.000 kr. i lønkompensation fra hjælpepakke til imødegåelse af skadevirkningerne ved covid-19-epidemien.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om straf.

Anklagemyndigheden har også nedlagt påstand om konfiskation af 180.000 kr., jf. straffelovens § 75, stk. 1, hvilket beløb på nuværende tidspunkt er beslaglagt fra selskabet *Virksomheds'* bankkonto i *Bank*.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om en tillægsbøde på 360.000 kr., jf. straffelovens § 81d stk. 3, jf. stk. 2, jf. § 50, stk. 2.

Anklagemyndigheden har endelig på vegne af Erhvervsstyrelsen nedlagt påstand om, at tiltalte til Erhvervsstyrelsen skal betale erstatning med 90.000 kr.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten men har anerkendt erstatningskravet størrelsesmæssigt.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte *Tiltalte* samt af vidnerne *Vidne1*, *Vidne2*, *Vidne3*, *Vidne4*, *Vidne5*, *Vidne6* og registreret revisor *Vidne7*.

[FORKLARINGER UDELADT]

Kriminalforsorgen har i 808-undersøgelse af 8. april 2021 anført blandt andet, at "det er Kriminalforsorgens vurdering, at *Tiltalte* er egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, hvortil det skal anbefales, at der fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden. Finder retten, at sagen kan afgøres med en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, skal det anbefales, at der alene fastsættes prøvetid. [...]. Kriminalforsorgen har ved vurderingen lagt vægt på, at *Tiltalte* har velordnede personlige og sociale forhold. Endelig har Kriminalforsorgen tillagt det vægt, at *Tiltalte* er motiveret for at samarbejde med Kriminalforsorgen og er indstillet på at gennemføre samfundstjeneste såvel som tilsyn.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at der ikke er ændringer i forhold til det, som er anført i Kriminalforsorgens 808-undersøgelse. Hun har endnu ikke tilbagebetalt noget af de 90.000 kr. tilbage til Erhvervsstyrelsen, da hun ville afvente udfaldet af straffesagen.

Retten's begrundelse og afgørelse

Skyldsspørgsmålet

Retten lægger på baggrund af blandt andet tiltaltes egen forklaring til grund, at tiltalte den 12. maj 2020 som direktør og reel ejer af selskabet *Virksomhed ApS* indgav den i sagen omhandlede anmodning til Erhvervsstyrelsen om udbetaling af tilskud efter lønkompensation fra Covid-19-hjælpepakke.

Retten lægger på baggrund af tiltaltes egen forklaring endvidere til grund, at tiltalte i anmodningen anførte, at i perioden 9. marts 2020 til den 8. juni 2020 var hjemsendt med løn uden arbejde, og at tiltalte havde gennemlæst, hvad der stod i anmodningsblanketten, inden hun indsendte den til Erhvervsstyrelsen.

Retten lægger på baggrund af tiltaltes og *Vidne1s* forklaringer der også er støttet af de øvrige vidners forklaringer under sagen til grund, at *Vidne1* reelt set udførte arbejde for virksomheden i hjemsendelsesperioden, uanset at det i anmodningen var anført, at *Vidne1* i hjemsendelsesperioden havde arbejdet 0 dage.

Retten lægger på baggrund af tiltaltes forklaring til grund, at hun på tidspunktet for anmodningens indgivelse til Erhvervsstyrelsen var bekendt med, at *Vidne1* i hjemsendelsesperioden havde udført og fortsat udførte arbejde for virksomheden.

Retten finder på ovenstående baggrund, at tiltalte må have indset, at det ikke var korrekt, at *Vidne1* havde arbejdet i 0 dage i hjemsendelsesperioden, hvilket hun alligevel anførte i anmodningen til Erhvervsstyrelsen om lønkomensation.

Det forhold, at tiltalte har forklaret, at hun troede, at arbejde for virksomheden i mindre end en hel arbejdsdag af gangen, ikke var at anse for arbejde for virksomheden, kan på ovenstående baggrund ikke føre til et andet resultat.

Ligeledes findes det ikke at kunne tillægges vægt, at tiltalte og revisor *Vidne7* har forklaret, at revisoren ikke vejledte tiltalte om, at *Vidne1* slet ikke måtte arbejde for virksomheden i hjemsendelsesperioden. Endelig finder retten ikke, at det forhold, at der efterfølgende skulle ske og skete en efterregulering af antallet af arbejdsdage i hjemsendelsesperioden, hverken helt eller delvist kan medføre et andet resultat, selv om noget af arbejdet måtte være udført efter anmodningens indgivelse til Erhvervsstyrelsen, idet fuldbyrdelsestidspunktet for lovovertrædelsen er tidspunktet for anmodningens indgivelse til Erhvervsstyrelsen.

Tiltalte har forklaret, at det er korrekt, at *Vidne1* i blandt andet hjemsendelsesperioden fik udbetalt sin løn på almindelige lønmodtagervilkår, idet tiltalte har forklaret, at den månedsløn, som virksomheden skulle betale *Vidne1*, først blev betalt i senere måneder. *Vidne1* har bekræftet tiltaltes forklaring derom. Det findes ubetænkeligt at tilside tiltaltes og *Vidne1s* forklaringer om, at de anså de for sene lønudbetalinger for at være et lån fra *Vidne1s* side til virksomheden. Retten har herved lagt vægt på blandt andet, at det er forklaret, at der ikke blev udstedt gældsbrief eller i øvrigt noteret noget ned om en sådan aftale, ligesom at det er forklaret af revisor *Vidne7*, at der ikke i virksomhedens bogførings eller regnskabsmateriale er anført noget om, at *Vidne1* havde udestående løntilgodehavender hos virksomheden.

Retten finder på ovenstående baggrund, at tiltalte med det fornødne forsæt har afgivet urigtige oplysninger i forbindelse med ansøgningen om lønkomensation, og at tiltalte derfor er skyldig i den rejste tiltale.

Strafudmålingen

Straffen fastsættes til fængsel i 1 år, jf. straffelovens § 289a, stk. 1, jf. § 81d, stk. 2, jf. stk. 1.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på sagens karakter, herunder størrelsen af det beløb, som der er søgt om lønkomensation for, og det i lovbemærkningerne anførte om baggrunden for og formålet med straffelovens § 81d, herunder at der med bestemmelsen er tilsigtet en markant skærpelse af straffen for lovovertrædelser, der har baggrund i eller sammenhæng med covid-19 epidemien i Danmark. Der er på samme baggrund ikke grundlag for at gøre nogen del af straffen betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste. Det oplyste om tiltaltes gode personlige forhold herunder blandt andet, at tiltalte ikke tidligere er straffet kan ikke medføre et andet resultat.

Retten har med hensyn til tillægsbødens størrelse lagt vægt på, at det ifølge lovbemærkningerne til straffelovens § 81 d, stk. 3, er forudsat, at der ved alle lovovertrædelser med baggrund i eller sammenhæng med covid-19-epidemien i Danmark, hvor en person uberettiget har opnået eller søgt at opnå kompensation fra hjælpepakker til imødegåelse af skadevirkninger ved covid-19epidemien og derigennem har opnået eller søgt at opnå en økonomisk vinding for sig selv eller andre, skal udmåles en bøde som tillægsstraf, jf. straffelovens § 50, stk. 2, som skal beregnes med udgangspunkt i den opnåede eller tilsigtede vinding og fastsættes i overensstemmelse med strafskærpelsen i § 81 d, stk. 2.

Retten tager konfiskationspåstanden til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 1.

Erstatningskravet

Efter den juridiske dommers bestemmelse tages Erhvervsstyrelsens erstatningspåstand til følge som nedenfor bestemt. Der er herved lagt vægt på blandt andet, at tiltalte ved dommen er fundet skyldig i den rejste tiltale, samt at tiltalte ikke har bestridt erstatningskravet størrelsesmæssigt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte *Tiltalte* skal straffes med fængsel i 1 år.

Tiltalte skal betale en tillægsbøde på 360.000 kr. Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 60 dage. Hos tiltalte konfiskeres 180.000 kr.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger

Tiltalte skal inden 14 dage til Erhvervsstyrelsen (j.nr. ...) betale 90.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 19. oktober 2021.

.....

Østre Landsrets 21. afdelings DOM - 14. februar 2023 - S-3054-21

(landsdommerne Joachim Kromann, Tine Vuust og Anders Lotterup (kst.) med domsmænd).

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født april 1978, (advokat Henrik Stagetorn, besk.)

Retten i Glostrups dom af 19. oktober 2021 (B4-2577/2021) er anket af *Tiltalte* med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået formildelse af straffen og nedsættelse af konfiskationsbeløbet i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, til 90.000 kr. samt i øvrigt stadfæstelse.

Anklagemyndigheden har på vegne af Erhvervsstyrelsen gentaget kravet om tiltaltes betaling af en erstatning på 90.000 kr.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten, men ikke -opgørelsen.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne *Vidne1* og *Vidne7*.

De i byretten af vidnerne *Vidne2*, *Vidne3*, *Vidne4*, *Vidne5* og *Vidne6* afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

[FORKLARINGER UDELADT]

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet

Tiltalte, der er ejer af og direktør i *Virksomhed ApS*, er tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 289 a, stk. 1, ved med forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding den 12. maj 2020 i forbindelse med indgivelsen af en ansøgning om lønkompensation at have afgivet urigtige eller vildledende oplysninger om, at *Vidne1* var hjemsendt, uagtet at han fortsatte med at arbejde i selskabet.

Efter dagældende bekendtgørelse nr. 267 af 25. marts 2020 om en midlertidig lønkompensationsordning til virksomheder i økonomisk krise som følge af COVID-19, der trådte i kraft den 26. marts 2020, kunne en virksomhed ved hjemsendelse af (en del af) virksomhedens medarbejdere søge om lønkompensation på betingelse af bl.a., at den hjemsendte ansatte ikke arbejdede for virksomheden, jf. § 4, stk. 1, nr. 2. Det fremgår af bekendtgørelsens § 3, stk. 6, at hvis hjemsendelsen afbrydes helt eller delvist før udløbet af hjemsendelsesperioden, reduceres det kompensationsberettigede beløb forholdsmæssigt i hele påbegyndte dage, uanset arbejdets daglige timeantal.

Tiltaltes ansøgning om lønkompensation omfattede selskabets eneste ansatte, tiltaltes ægtefælle *Vidne1*. Tiltalte angav i den forbindelse, at han var hjemsendt og havde arbejdet nul dage fra den 9. marts 2020 og

frem til ansøgningstidspunktet. Tiltaltes virksomhed modtog den 3. juni 2020 på grundlag af denne ansøgning 90.000 kr. i lønkompensation.

Såvel tiltalte som *Vidne1* har forklaret, at *Vidne1* i mindre omfang udførte arbejde for *Virksomhed ApS* i hjemsendelsesperioden, herunder også før ansøgningstidspunktet. I selskabets slutfregning af 29. september 2021 er det anført, at der ud af 60 arbejdsdage var arbejdet i 22 dage, herunder 13 dage forud for ansøgningstidspunktet, og at selskabet efter fradrag af yderligere to dage kun havde været berettiget til at modtage kompensation for 36 dage.

Landsretten finder det på baggrund heraf og efter oplysningerne om *Vidne1s* rolle i selskabet samt omfanget af faktureringen og kontakten til kunder fra marts til juni 2020 ubetænkeligt at lægge til grund, at *Vidne1* i hjemsendelsesperioden fortsatte med at udføre arbejde for *Virksomhed ApS* såvel før som efter ansøgningstidspunktet, og at tiltalte var bekendt hermed.

Tiltalte afgav således i forbindelse med ansøgningen om lønkompensation urigtige oplysninger om, at *Vidne1* var hjemsendt, uagtet at han fortsat udførte arbejde for selskabet, og denne urigtige oplysning var bestemmende for Erhvervsstyrelsens afgørelse, hvorefter selskabet uberettiget modtog 90.000 kr. i lønkompensation.

Tiltalte har forklaret, at hun ikke havde forsæt til at skaffe sig uberettiget vinding, idet hun havde forstået reglerne således, at arbejde for virksomheden i mindre end en hel arbejdsdag ad gangen ikke skulle anses for en afbrydelse af hjemsendelsen og dermed ikke skulle fradrages i lønkompensationen.

Landsretten finder, at tiltalte efter det overordnede formål med lønkompensationsordningen og reglerne i ovennævnte bekendtgørelse sammenholdt med hendes kendskab til omfanget af *Vidne1s* arbejde for virksomheden må have indset, at det ikke var rigtigt, når hun i ansøgningskemaet anførte, at *Vidne1* i hjemsendelsesperioden havde arbejdet nul dage, og at hun dermed bevidst har afgivet urigtig oplysning herom. Der findes ikke grundlag for at antage, at tiltalte handlede i overensstemmelse med rådgivning fra selskabets revisor i strid med reglerne om lønkompensation.

Det kan ikke føre til en anden vurdering, at der efterfølgende blev foretaget en slutfregning, hvorefter antallet af dage med lønkompensation blev reduceret, idet fuldbyrdelsestidspunktet som anført af byretten er tidspunktet for anmodningens indgivelse til Erhvervsstyrelsen.

Det tiltrædes herefter, at tiltalte er skyldig efter anklageskriftet.

Strafudmåling

Tiltalte er kendt skyldig i et forhold begået, mens straffelovens § 81 d var i kraft, jf. lov nr. 349 af 2. april 2020 om ændring af bl.a. straffeloven, og forholdet er dermed omfattet af bestemmelsens stk. 2, jf. stk. 1. Da sagen først pådømmes endeligt ved landsrettens dom, må der imidlertid tages højde for den ændring af

bl.a. straffeloven, som følger af lov nr. 893 af 21. juni 2022. Det indebærer – som fastslået af Højesteret i dom af 9. september 2022 i sag 114/2022, gengivet i UfR 2022.4486 H – at udgangspunktet for udmåling af frihedsstraffen er en fordobling i forhold til den straf, der ville være fastsat for tilsvarende overtrædelser, som ikke har baggrund i eller sammenhæng med Covid-19-epidemien i Danmark, mens udgangspunktet for udmåling af tillægsbødens størrelse i overensstemmelse med § 81 d, stk. 3, som affattet ved lovændringen i 2020, fortsat er en firedobling.

På denne baggrund findes frihedsstraffen at burde nedsættes til fængsel i 8 måneder.

Det tiltrædes, at tiltalte med udgangspunkt i den opnåede eller tilsigtede vinding er idømt en tillægsbøde på 360.000 kr., jf. straffelovens § 81 d, stk. 3, jf. stk. 2, og at forvandlingsstraffen for bøden er fastsat til 60 dage.

Efter forholdets karakter, størrelsen af det besvegne beløb og oplysningerne om tiltaltes personlige forhold findes det forsvarligt at gøre fængselsstraffen betinget med vilkår om samfundstjeneste som nedenfor bestemt.

Konfiskation

I overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand findes det i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, konfiskerede beløb at burde nedsættes til 90.000 kr., svarende til udbyttet ved den strafbare handling.

Erstatning

Efter de juridiske dommers bestemmelse tiltrædes det, at erstatningspåstanden er taget til følge med renter som anført i dommen.

Thi kendes for ret:

Tiltalte straffes med fængsel i 8 måneder og en tillægsbøde på 360.000 kr. Forvandlingsstraffen for bøden fastsættes til fængsel i 60 dage.

Fuldbyrdelsen af fængselsstraffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 2 år på vilkår, at tiltalte i prøvetiden ikke begår strafbart forhold, at hun i prøvetiden undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen, og at hun udfører ulønnet samfundstjeneste i 150 timer inden for en længstetid på 1 år.

Hos tiltalte konfiskeres 90.000 kr.

Tiltalte skal inden 14 dage til Erhvervsstyrelsen betale 90.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 19. oktober 2021.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.